

Î N C H E I E R E

30 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi, Ion Corolevski

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Eduard Lupașcu, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Eduard Lupașcu împotriva Băncii Comerciale „Mobiasbanca-Groupe Societe Generale” societate pe acțiuni cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin privarea ilegală de dreptul de a munci, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de Banca Comercială „Mobiasbanca-Groupe Societe Generale” societate pe acțiuni, casată hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 28 octombrie 2013 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 10 iulie 2013, Eduard Lupașcu a depus o cerere de chemare în judecată împotriva BC „Mobiasbanca-Groupe Societe Generale” SA cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin privarea ilegală de dreptul de munci.

În motivarea acțiunii reclamantul Eduard Lupașcu a indicat că în baza contractului individual de muncă din 13 septembrie 2004 a activat în cadrul Băncii comerciale „Mobiasbanca-Groupe Societe Generale” SA în funcția de manager al secției clienți persoane fizice, departamentul comercial, iar la 06 august 2007 a fost transferat în funcția de șef al secției rețea și piețe din cadrul departamentului proiecte și organizare.

Prin ordinul nr. 584-p din 26 mai 2010 a fost concediat în legătură cu aplicarea sancțiunii disciplinare.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2011, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 16 februarie 2012 a fost restabilit în funcție, însă în pofida faptului că hotărârea de restabilire este de executare imediată, restabilirea în funcție a fost făcută recent.

Susține că în urma concedierii ilegale de la locul de muncă a fost lipsit de sumele bănești, precum ajutoare materiale, prime și bonusuri ce urma să le primească în cadrul desfășurării raporturilor de muncă.

La 12 iulie 2013, întru soluționarea litigiului pe cale amiabilă a depus către pârât o cerere de recuperare a prejudiciilor care însă a fost lăsată fără răspuns.

Prin urmare, solicită Eduard Lupașcu încasarea ajutoarelor materiale, primelor, bonusuri ce nu i-au fost achitate în perioada concedierii sale ilegale de la locul de muncă și repararea prejudiciului moral cauzat prin neexecutarea corespunzătoare a hotărârii judecătorești în mărime de 100000 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 17 septembrie 2013, în cadrul examinării pricinii, Eduard Lupașcu a depus o cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând încasarea din contul pârâtului a sumelor neprimite pentru perioada de concediere, altele decât salariul, dintre care 79450 lei cu titlu de prime și 9000 lei cu titlu de ajutoare materiale.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 28 octombrie 2013 acțiunea a fost admisă parțial. A fost obligat BC „Mobiasbanca-Groupe Societe Generale” SA să achite reclamantului Eduard Lupașcu primele și bonusurile de care a fost lipsit în legătură cu privarea ilegală de dreptul la muncă pe perioada concedierii ilegale, în mărime de 21592 lei. A fost încasat de la BC „Mobiasbanca-Groupe Societe Generale” SA în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 647,76 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2014 a fost admis apelul declarat de către BC „Mobiasbanca-Groupe Societe Generale” SA, casată integral hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 21 februarie 2014, în termenul prevăzut de lege, Eduard Lupașcu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanței.

Recurentul Eduard Lupașcu, în motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și o consideră ilegală, bazată pe aplicarea eronată și incorectă a normelor de drept material și anume, instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretată în mod eronat legea.

Instanța de apel și-a motivat decizia doar prin faptul că politica de remunerare a intimatului prevede drept condiție pentru acordarea sumelor solicitate necesitatea de a activa efectiv în bancă.

Astfel instanța de apel a indicat faptul că în perioada respectivă nu a activat de facto și nu a participat la rezultatul comun.

Concomitent, instanța de apel ignoră faptul că lipsa de la serviciu nu a fost benevolă, ci forțată, în acest timp fiind în litigiu de restabilire anume cu intimatul, ori aflându-se în perioada în care intimatul nu dorea să execute hotărârea de restabilire.

În altă ordine de idei, interpretarea instanței de apel duce direct la încălcarea drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, or accesul la justiție nu va fi efectiv și nu va asigura o realizare eficientă a drepturilor personale, aceasta fiind în imposibilitatea de a solicita recuperarea prejudiciilor cauzate prin acțiuni ilegale, precum și prin această interpretare i se încalcă dreptul la primirea unor sume de care urma să beneficieze cu certitudine dacă nu era concediat ilegal.

Consideră că instanța de apel nu a aplicat normele de drept care urmau a fi aplicate și anume, art. 329, 330 Codul muncii, conform cărora angajatorul este

obligat să repare integral prejudiciul cauzat salariatului în legătură cu privarea ilegală de dreptul la muncă.

La 22 aprilie 2014 BC „Mobiasbancă – Groupe Societe Generale” SA a depus referință prin care a solicitat declararea recursului lui Eduard Lupașcu ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Eduard Lupașcu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate și a aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Eduard Lupașcu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul lui Eduard Lupașcu se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Valentina Clevadî

Ion Corolevschi